

BORSSZEM JANKÓ

Katinka grófnő.

Hát mért ne bírálna ő drámákat? Ha Deák Farkas drámabíráló, holott nincs hozzá több hivatása, mint arra, hogy külügyminiszterné legyen: miért ne lehetne Katinka grófné drámabíráló, ha csak félig is úgy ért hozzá, mint a külügyhöz?

Egyébaránt e két állás nem is annyira inkompatibilis, mint sokan hiszik. A külügyminiszternének hivatalból értenie kell egy kicsit az intriguehez, egy kicsit a scenirozáshoz, sokat a kulisszák titkaihoz, nem kevesebbet a főszerepek viteléhez, ismernie kell a hatásos föllépés nyitját, s mint a bécsi expositió alelnökének neje, az expositiótól sem lehet idegen. Estélyeinek finom menuje tanuskodik finom nyelv-érzékéről, vendégei szerte hirdetik, mily mestere ő a dialógusnak, s ha mindez nem volna elég, drámai hivatottságának bizonyítékaul: elég az az egy, hogy ő exca — Kendeffy Árpád cousineja.

Külömben nem is volna magyar asszony, ha beérné — egy hivattal.

Pedig ő magyar asszony chignon-tul a csokros czipőig s bizonyítja Andrásy Gyula gróf előrelátó, de egyszersmind vesztegető és lekenyerező politikáját, hogy épen Katinka grófnőt választotta nejének; mert a kik Kata grófnőt közelebből ismerik, azt állítják, hogy — kissé chauvinista magyar s így a baloldalhoz hajlik; de most csak nem hajolhat a baloldal felé, mikor jobbja felől férje van, s ezzel Andrásy gróf álnokul megfosztotta az ellenzéket oly vezérférfiútól, a ki annál veszedelmesebb lett volna, mert asszony.

A hir alaposságáról azonban Borsszem Jankó nem vállal kezességet; tudvalevőleg a baloldal maga, talán mert érzi, hogy kevés közöttük a férfi, szereti az asszonyokról hiesztelni, hogy hozzája vonzódnak s ha az ember Váradynak hisz és Jókai Mórnak, maga a felséges királyné is baloldali.

Ne is vádolják a mi Kata grófnőnket azzal, hogy asszonypolitikus, mikor a való csak annyi, hogy politikus asszony. Nem csekélység az, három-négy hét alatt élére kerülni azon bécsi hölgyaristokrátiának, a mely már is egy kis fintorral

várta, hogy milyen árva lesz a societas körében „cette petite comtesse, la femme de son mari.“

Kata grófnő meg is mutatta, hogy ő „la femme de son mari,“ s hogy van ő oly külügyminiszterné, a milyen külügyminister Andrásy. Azt mondjátok: „nem mesterség, mert szép?“ — Annál nagyobb mesterség!

És még panaszkodnak azok a bécsiek, hogy olesón vettük a paritást, mikor ily ráadást adunk a 30 %-es quótára, ők pedig a legnépszerűbb asszonyt, a ki Bécsben volt, nem hogy viszonzásul Pestre küldenék, hanem elküldik Londonba — nagykövetnek.

B. J.

Nomen et omen.

— Kritika versben. —

A földön itt minden osztálynak
Sajátságos műnyelve van;
Ügyvédek perben „allegálnak“
S „beigazolnak“ komolyan.
A kártyás „tart“ és „kaufol sláger“
S megkoppaszt, hogyha van miből,
A sportman felajal egy „wágert“
A pejre, kin Entwistle ül.

Jogásznép „blitzol“, ha kozák s ha
Balik, hát lepipáltatik;
A tolvajt érti tolvajtársa
Ámbár forgandó szavaik
Fel nem található Bloch Mórban;
És orvos, koldus és czigány
Külömbség nélkül nemben, korban,
Beszél „műnyelvén“ mindahány.

Igy az üzér: a részvény-árak
Ha „unter pari“ állanak,
Ez rosz, silány, ekkor a gyarak
Kudarczot és kárt vallanak.
De ha megvan haladv' a pari,
Az üzlet ekkor gyönyörű;
S mikor se jó, se rosz — al pari —
Al pari, az — középszertű.

Están dalaiból.

A hómul.

Én előttem ne mondjátok
Sivárnak a szép fehér hót.
Ő idéz elő nem egy tort
És több más eféle hühót.

Oh hó, én örömmel nézlek,
Bár sok költő zordnak mázol —
És böcsüllek, mert hisz végre
Te is rendszerint elázol.

*) Ünnepezt költőnk tisztelőinek szolgálatot vélünk tenni azáltal, ha kéziratának e chirophotomonoautographnomocomicus másolatát ideiglatjuk. B. J.

A hazai irodalom érdekében!

A borju-téri czirkuszban most egy darabot hirdetnek ilyenképen: „Adatik Macbeth, pantomimika öt fölvonásban, írta Shakespeare, fordította Schiller Frigyes. Már akár inde akár unde, de Magyarország fővárosában az igen tisztelt művész-lovaktól megvárhatnók, hogy a pantomimikát legalább is Szász Károly fordítása szerint játsszák.

Egy igaz hazafi.

Törvényjavaslat

a bankkérdés megoldásáról.

1. §. A magyar jegybank kérdése csak úgy oldathatik meg, ha az osztrák nemzeti bank megköttöztetik.

2. § Legczélszerűbb megoldás azután, hogy a néhai Zrinyibeli nasi-vasi bankok, azután a dorottya-utczabeli fáró-bank és a hány ilyen bank még van Pesten, mit legbiztosábban a kapitányságtól nem lehet megtudni, fuzionáltassanak egy nemzeti bankká. Itt mindenkinek lesz hitele, s a ki teljesen megbukik, az kap e bankoktól még mindig egy-egy hatost kötéltre, hogy fölakaszthassa magát.

3. §. A bankjegyek olcsóbb kiállítása végett minden hamis bankó-csináló állittassék be, hogy csináljon ezentul igaz bankót.

4. §. Minthogy a papiros drága, tehát utasittassék ifjabb Ráday L., hogy minden általa elfogott k a p c z a-betyárt szolgáltatson ki az államnak. Ebből lehet olcsón papirost csinálni.

5. §. És minthogy egy ország, mely csak most kezd hozzá önálló bankót csinálni, nem lehet olyan kényes, annál fogva egy külön törvényezikk által töröltessék el a népdal, mely azt mondja, hogy „valamennyi rongyos bankó, mind a korcsmárosnak való.“ Utasittassék minden jó hazafi a rongyos bankók tartozó elfogadására is. És végre

6. §. Állittassék Banko szellemének, a ki a szabad sajtót feltalálta, egy láthatatlan szobor, hogy minden hazafinak, a ki látja, eszébe jusson, hogy él magyar, áll Buda még. Beadják:

A negyvenkőzcosok pénzügyi tekintélyei.

Georgiosz Polkamazurkosz Kukoriczoédesz

or

the chamäleon-man

ou bien

le gobelin vivant

o

il pirato tütovato

oder

der nach außen gewendete Seeräuber

scu

pictus masculus

on

el sacrificio crozigado y pongdado

odj

de gestokkene oppermann

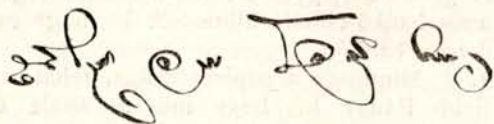
§

דער גאזלען

nebó

BODNUTE MUZ

MOI

avagy

a delejtükkel megszürkált kalóz

— Ethnografikus hühöhumbug a „Fertály mágnástű” szerkesztőségében. —

Parmazándy. Entrrrrrrez mesdames et messieurs! You are looking il celeberrimo signore Georgiosz Polkamazurkosz Kukoriczoédesz, az emberré vált szőnyeget, den Teppich gewordenen Menschen! Sans phrase, go on!

Mindjárt kezdődik! Entrrrrrrrrez! . . . (A publikum csődül a szerkesztőségbe. A szerkesztőségi pojjacák sorfalat képeznek. Egy guéridonon áll a tütovirozott görög, paradicsomi toiletteben. A nézők megtapogatták s kérdeztetik. Bejö)

Vámbéry. Chachaja machaja chadagadagaddja bom churuchuchucho senamampimpinged verachacham szuszu muszu kuruszuszu?

Egy néző. Micsoda nyelven tetszett vele beszélni?

Vámbéry. Birmánul.

Második néző. S mit tetszett beszélni vele?

Vámbéry. Kérdeztem, hogy van?

Harmadik néző. Ily rövid kérdést ennyi szóban!

Vámbéry. Igen. Ez egyik sajátsága a birmán nyelvnek. A rövid hosszú s a hosszú rövid. Például: kérdeni fogom őt, miképen jutott ezifra bőréhez. Önök nyilván hosszas előadást várnak. Az ellenkezőről fognak meggyőződni. (A tütovirozotthoz:) Mocharocha kakalaka, garachara mufpuf szuszumusu gamraga chavananyuf gurumacharaká chuchúchúruehu lülbülgülfülmültülsülehül cha hamm? (Magyarul.) Nos?

A tötovirozott. Kaff!

Több néző (félre ugrik, azt hívén, hogy Georgiosz ur be akarja kapni őket.)

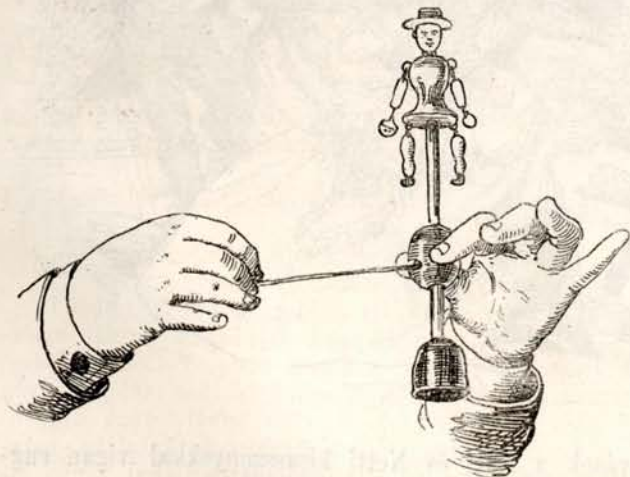
Első néző. Mit jelent a „kaff“?

Vámbery. Ime a fordítás: Ezelőtt három évvel, beszélt el az imént Georgiosz ur, a sárga tengeren hajókázott három társával, Themismoklesz, Filcziádesz és Kikirikiasz urakkal, hogy a kigyószigeten csörgő kigyókra vadászszanak, mik szárított állapotban csörgő-játékszer gyanánt kerülnek a kereskedésbe. Nagy eső kerekedvén egy chuchu, (óriási gombafaj) ernyője alá ültek, hogy anaconda-paprikást főzzenek, midőn hirtelen harmincz hindu mászott ki egy roppant spongya likaacsain s rájuk esapott. Guzsba kötötték és Suliguli a birmán főnök elé hurczolák őket. Ez a codex hindostanicusból ráolvasván az ítéletet, a megszönyegesítés büntetésére ítélte őket. Brididi, a mandzsuk püspöke, három káplánnyal azonnal hozzá is fogott a műtéthez s egy szuszra a bőrükre pingálták birmanghami aczélpennákkal az egész Zendavesztát. A festék mit használtak, az áldozatok saját vére volt. Két bajtársánál a kirgiz érsek kifogyott a festékből, míg ő — Georgiosz — életben maradt. Miután a festmények fölötté sikerültek, bőrére azonnal egy részvénytársaság alakult. Georgiosz ur fényes üzleteket csinál, mint a jelenlevők nagy száma bizonyítja is, (kivül erős dobszó —) és kövér osztalékokkal biztathatja az ázsiai gründereket. Ez rövid kivonata Georgiosz barátunk elbeszélésének.

Második néző. S mindezt ez egy „kaff“ szóban mondá el?

Vámbery. Nemde, sajátságos? (A tötovirozotthoz:) Uszimuszikuszi nyuf! (A nézőkhöz.) Hamarjában Lónyaynak Eötvös felett tartott emlékbeszédét fordítám le neki.

Kotlik Zirzabella. Ah, tanárkám édes, Georgiosz ur czombjain, mint olvasám, birmán virágregék vannak rajzolva. Nem láthatnám? (Georgiosz ur minden tötövázás nélkül hajlandó a gyöngéd kívánalomnak megfelelni. A keleti nyelvek sarlatanára, Birmámbery névvel a közönségbe vegyül és magyaráz.)

Parmazándy. Mesdames et messieurs! Van szerencsém bemutatni egy birmán bálványt, mely ama csörgő

kigyóból készült. (Megmutatja. A nézők bámulnak.) Hogyan forog, hogyan csörgő! Et dire, hogy egy fabáb előtt megcsuklanak a birmuzulmának térdei. Quille de diable, va! (A publikum kezd oszladozni.) Még ne, hölgyeim és uraim! Tartazom önöknek egyik főmunkatársunk bemutatásával. Ohé, monsieur Brioche, arrivez donc!

Mr. Brioche (a szakács, bejő és gráciával hajtja meg magát.) Me voilà.

Parmazándy. Eh bien! Le menu?

Mr. Brioche (kifejt egy hosszú czédulát. Köréje sorakoznak a szerkesztőség voluntair kuktái: Le chevalier de Rocfort; il marchese de Strachino; Heinrich Escalopp von Lungenbraten; earl of Chester; gróf Liptay de Keserüturóc; don Vento d'Espagna, stb.) Notre menu d'aujourd'hui, le voici:

— Gazdag emberek számára. —

Pot-a-feu mon oncle le maréchal.
La sardine blanche au jaune baudrier.
La chauve-souris farci au lard d'hanneton.
Le paon truffé au salade imaginaire.
Le canard à trois becs.
Les pâtés de foie de gentilhomme.
La tortue aux noix de l'échinococcus.
L'entrefilet à la Münchhouse.
Les sucreries de cécile.
L'oublié à la mémoire diplomatique.
Les vains toqués (tokaji?)
Les fromages de Pissevache.
Les liqueurs poneceaux du terrail.
Le café de Cuba B.

— Szegény emberek számára. —

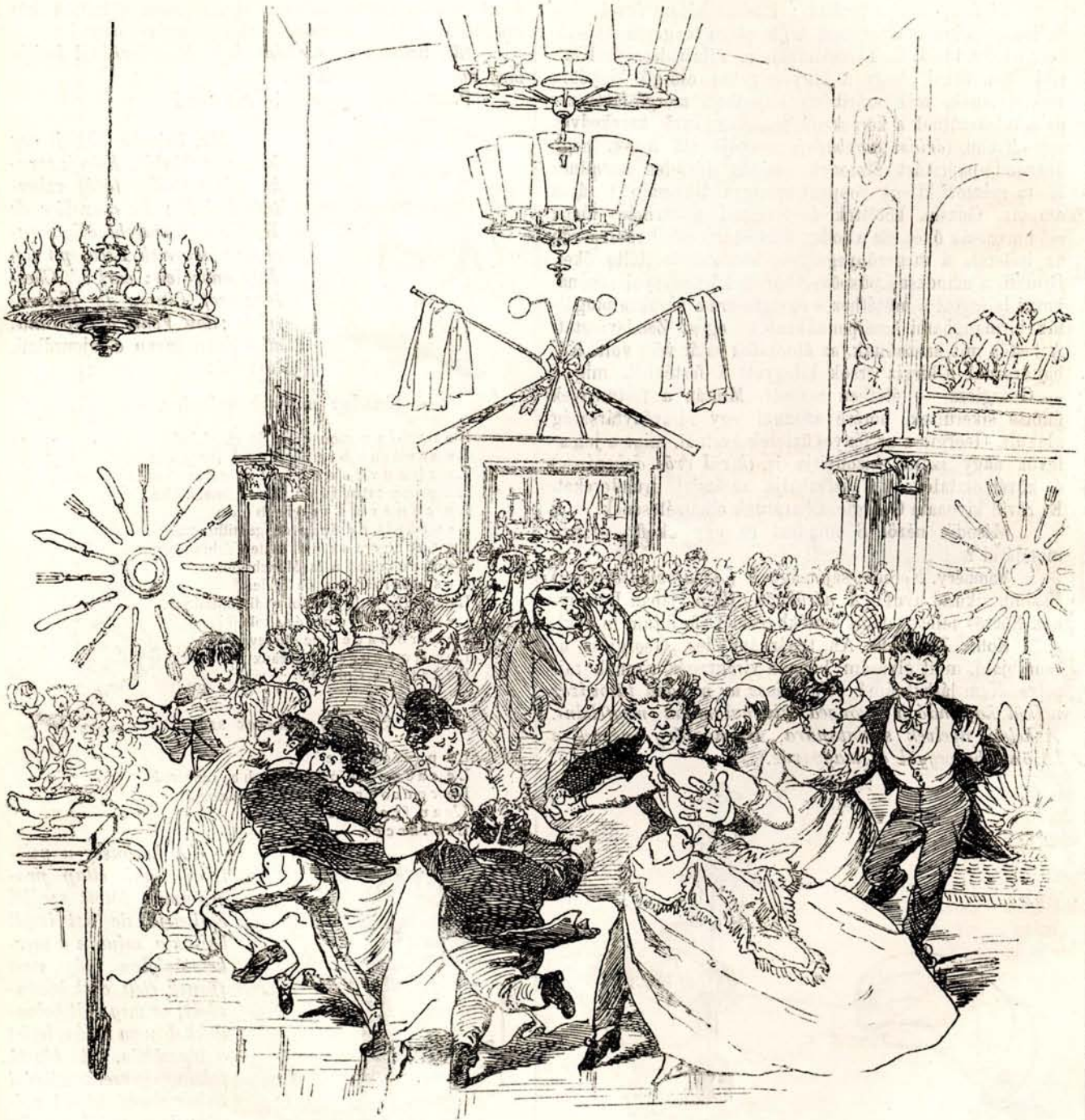
La passouille.
Le cache de queulèche, renversé
Le coucourrouce pattagon.
L'eau fraiche.
Les farces.

(A közönség a politikai napi étlap programját tötött szájjal hallgatja, de azt ismét becsukja, miután a szerkesztőségben még nem főznek ételt csak közönséget; ez meg sült bolondokkal nem élvén, lesiet a lépcsőkön. A lépcső fokán a szerkesztőségi titkár elmés ádiout csóvál; de a publicum delejtü nélkül is eligazodhatik a blagueur-fogásokon.)

Pinczerek bálján.

Szépen foly a multság. A Flóriánok és Mátyások a Rézi és Netti kisasszonyokkal vigan rugják. Egyszerre csak —

Pinczerek bálján.

elordítja magát egy vendég az ebédlőben:
— Czálen!
Tableau.

A „BORSSZEM JANKÓ“ TÁRCZÁJA.

BALLADA.

— A Kisfaludy-társaság által nem jutalmaztatott. —

*Az olasz kormány
Irt ilyenformán
Magyar miniszteriumhoz
Ős Budavár ormán :*

*„Jaj kérlek szépen
Victor nevében,
Ird össze az olaszokat
Nekem hevenyében.*

*Népszámlálás van
Talyánországban,
De tudjuk, hogy magyar földön
Nagyon sok talyján van.“*

*Szalad a kormány
Budavár ormán
Az olaszt mind összeírni,
S írja ilyenformán :*

*„Egy talyjánunk
Van csak mindálunk,
Többet most nem szolgálhatunk,
Mit igen sajnálunk.*

*Szélbali ghettó,
Benne giardinettó,
Talyján Náczi, Talyján Náczi,
Ő is talyján dettó.*

*Nosza vigyétek,
Néktek való étek,
Számítsátok, ha ugy tetszik,
Talyjánnak közéték !“*

*

A comoedia elmélete.

— A Kisfaludy-társaság által nem jutalmazott aesthetikai kísérlet. —

A comoedia, magyarul komédia, az, midőn egynehány ugynevezett fölvonás egynehány ugynevezett komédiás által fölvonatik.

Annak, a mire vonatni szokott, neve: kinpad . . . magyarul: szinpad!

A komédiások euphonice színészeknek is szoktak neveztetni, ámbár a „Nyelvőr“ szerint a „színész“ szó tulajdonkép festőt jelentene, mint olyant, ki szinekkel foglalkozik. Megkülönböztetésül talán jó volna a festőt színóvácnak nevezni.

De térjünk vissza a comoediára!

A comoedia becse a fölvonások számától függ. Minél nagyobb ugyanis a fölvonások száma, annál csekélyebb a comoedia becse. Így áll ez legalább a belföldiek nagy részénél, míg a külföldiek ez ellenkező törvénynek szoktak alávetve lenni.

Azt, a mivel a comoedia közdődik, első fölvonásnak nevezzük. Az utolsó fölvonással csak az egy felvonásos comoediák szoktak kezdődni, mely furcsaságot azáltal ütik ismét helyre, hogy utolsó fölvonásuk neveztetik első fölvonásnak. S mert ez oly rendkívül kómiikus, mindjárt megvan a komédia.

A több felvonásos komédia azáltal származik, ha az egyfelvonásost több felvonás-köz által megszakgatjuk.

A felvonás-köz a komédia legnehezebb része, mert ezt megírni oly rémitő nehéz, hogy a világ legnagyobb comoedia-szerzői is hallgatva siklanak el fölötté s megíratlanul hagyják. Ezért több fölvonásos comoediát sokkal nehezebb írni, mint egyfelvonásost.

Ugyanezért a színész is legnehezebbnek tartja eljátszani a felvonásközt. 1) mert az nincs megírva számára a sors*) könyvében, 2) mert a sugó nem sugja neki. Mindamellet mégis közökben foly legélénkebben a közönség által cselekedett cselekvény, bár a társalgás a fölvonás közben ép oly élénken szokott folyni, mint fölvonás között.

De térjünk vissza a comoediára.

Hogy melyik a jó comoedia? ezen kérdésre a felelet igen nehéz. A legtöbb comoedia-író nem tudja, azért ír roszt; aki pedig tudja, nem lesz oly bolond, hogy azt nyilvánossá tegye concurrenseinek hasznára.

Szakértő műbirák Jámbor Pál „Törvénytelen Vér“ című szomorujátékát jó comoediának tartják.

Competens kritikusok hasonlóképen nyilatkoznak Jókai Mórnak „Kolozsvári kéjutazás“ című életképéről.

Hiteles szépepszek Majoros képviselő. „A nők a parlamentben,“ című két felvonásos indítványát szeretik mintakép gyanánt idézni.

*) Sors = Georges, ki alatt alkalmasint Georges Sand értendő. B. J.

Okleveles drámabírálok legjobb comoediának azon száz aranyat tartják, melyet mindig ugyanazon pályázó nyer el.

Látjuk tehát, hogy a vélemények jelentékenyen szétágnak.

De térjünk vissza a comoediára.

Mi jó comoediának azt tartjuk, melyben Prielle Kor-nélia, Lendvayné, Szigeti, Szerdahelyi és Sántha játszanak. Legjobbnak pedig azon drámát, melyben Levendula Márius játsza a főszerepet.

A jó comoediának egyetlenegy, de nélkülözhetlen főkelléke van, ugyanis, hogy a közönséget sirásra indítsa. Sirásra pedig indíthatja kétféleképen: 1) nevetés által, 2) röhögés által, 3) csiklandozás által.

Többi fő-kellékei oly számosak, hogy azokat itt el-sorolnunk ép oly hosszadalmas, mint unalmas munka volna, miért is inkább térjünk vissza a comoediára!

Legjobb comoedia-írók jelenleg Magyarországon: Szardú Viktor, Dümá Sándor, Szigligeti Aurelián és Ber-czik Árpád. Németországban: Szardú Viktor, Dümá Sándor, Melyák és Koczebú. Angolországban: Szardú Viktor, Dümá Sándor és Sekszpír. Franciaországban: Szardú Viktor, Dümá Sándor, Skríb, Moliér és Gambetta. Vajha mindezen írók comoediái a pesti nemzeti színpadon is mi-előbb megjelenének.

De térjünk vissza a comoediára.

*

H o z z á.

— Ujabb bizonyítéka az egytagu vers-sorok zöngedolmes voltának. —

Bár

Már

Én

Vén:

Még

Ég

Szüm

Hün.

De

Te,

Ég-

Kék

Szem!

Nem

Lát'd

Át.

*

Római régiség.

— Archäologikus levél Römer Flórisához. —

Desjardins kitűnő előadásai minket is rábírtak, hogy a római régészettel tüzetesebben foglalkodjunk. A minap Ó-Budán jártunk, ama classicus földön, hol egykor Aquincum állott, s kuttattuk az ókornak történelmünkre nézve megbecsülhetlen maradványait. A tudomány geniusa busásan jutalmazta fáradságunkat. Igénytelen kis házikóba vezetett, hol kérdésünkre, van-e valami régi szerszám- vagy edényféléjük, a jámbor emberek eleintén zsidóknak néztek bennünket, de később megértvén, hogy tudósok vagyunk s a régiséget jól megfizetjük, az ide hiven lerajzolt edényt adták elénk. Öröm fogá el szívünket; mert egy perczig se lehetett kétkednünk, hogy igen jó karban levő, tisztán olvasható felirata miatt, megbecsülhetlen régiségre akadtuk.

Megvettük s az együgyű emberek álmodni sem álmodák, hogy drága kincset bocsátottak tulajdonunkba.

Gömbölyű, öblös agyagedény, széles nyílással. A feliratban TESTA olvasható. Alakja azt sejteti, hogy ugynevezett dolium vagyis boredény, mit a fölirat is bizonyítani látszik, mert BACHVS t említi. Az egyes szók mind tisztán olvashatók. IO itt aligha Inachus lányának a neve, hanem az ismeretes indulatszó, magyarul ujjuh! haj! ami rendesen Bachus nevével szokott előfordulni. (Íó Bázze!)

Háromszor fordul elő az A s mindig egymaga áll a sor közepén. Nyilván számjegy némelyek szerint 500-at jelent; de ezzel az értelemmel sem tudunk eligazodni. Hogy az A praepositio sem idevaló. Nem is kell említenem, hogy TESTA agyagedény. N kétségtelenül a n u m e r u s rövidítése, s ha ez áll, akkor a következő A mindenesetre 500-nak veendő. L. LEGIO az ötvenedik legio. BIS kétszer. Az egészből napfénynél világosabb, hogy Bachus tiszteletére szánt anathémával vagyis fogadalmi edénnyel van dolgunk, s hogy a római katonaság szentelte azt, nyilván szerencsés csata után, a bor istenének.

Ami ketyünk lehetne még — például az IO jelentése iránt — azt ön, ifju lelkű régész, bizonyosan ki fogja deríteni. Nekünk már az is kedves elégtételünkre szolgál, hogy főtisztelendőségednek alkalmat adhattunk, babérkoszorujához még egy levelet odatűzni, mert csakis ön képes a homályos föliratot a maga csorbitatlan összefüggésében elolvasni.*

A „Borsszem Jankó“ archäologusai.

*) És az edény alighanem husos fazék. Legalább ezt olvasom le róla: „JOBBA HUS A TÉSztÁNÁL, LEGJOBBA IS A!“ Persze azt mondhatná valaki erre, hogyan merek én ilyeshez hozzászólni, mikor nem is tudok diákul!

Péterke, a szedőfiu.

VIDÉKI TROMBITA.

Abauj megyében mostan az mondódik,
Hogy a közügy terén jó nem csinálódik
A megye házána mindég kártyázódik
Ha az ur ottón van csak tarokkzódik.

De kártya sincs mindég, sokszor utazódik
Imide amoda gyakran kocsizódik,
A vármegye háa árván ott hagyódik,
Az öreg nótárus majd megkampulódik.

Igy osztán a honvéd be sem rendelódik,
Miért szegény pára meg is büntetódik,
De hogy büntetessék, az reá féródik,
Nem érzi az a bajt a ki fizetódik.

Az uton sz-kerünk össze is töródik
Nagy kövektül lelkünk majd kikergetódik.
Azért a fizetés szépen felvevódik,
Szegény ember pénze így elfecsérlódik.

Mondjunk e még többet hogy gazdálkodódik,
— Kint levő utakra nem is vigyázódik,
Hogy népszerűk legyünk, a szem behunyódik,
Miként fogunk élni, az de nem tudódik,

No de azért éljen! majd így kiáltódik,
Ezentul is polezon, ki így munkalódik,
Minek is volna más? talán megszokódik,
Drága dolog biz ez, ha jobb nem adódik.

Pénztárbul fizetés ugy is taszolódik,
Ha a megye baján a fene rágódik. —

Artatlan beszélgetések.

Fejes. Hallottad? A náje veliben eleven figurákkal fognak sakkot játszani, még pedig oly partit, mely III. Napoleon elfogatását ábrázolja.

Kurta. Biz a náje veliben még Moltke is könnyen ma t t t á lenne.

Helyreigazitott példabeszéd.

„Jobb ma egy tűzok, mint holnap egy veréb!“

A szerb ellenzék.

Nők albumába

A bibliából.

Hét évig szolgált, Ráhelt óhajtvá nejének
És a szegény csalatott kapja helyébe Liát.
Én a jelent s a jövőt áldoztam egy régi re-
ményért.
És amit elnyertem, lassu szerelmi halál.

Nő-emánczipáció.

Fönt Oroszországban „haladó párt“ készül a
nők közt,
S hallani, már is elég hü követője akadt.
Tán e hazában is él ama pártnak némi fiókja?
Ugy látom legalább, van „pipi“ itt is elég.

*

Boldog uj évet óhajt ezen album írója tinéktek,
Azt is, hogy rátok ne legyen annyi panasz.

GOROMBA.

CSODABOGÁR.

A „Borsszem Jankó“ f. é. január 21-én 212 sz. a „Csodabogar“ rovat alatt közzétett cikkekcskének beküldője O. X. ur által travestált „Erkölcsi bizonyítványában,“ a mennyiben abban személyemet vélte fulánkjának czélpontjául kitűzni, Voltairenek az „Irigységről“ irt hires leveléből néhány helyszerű verseivel válaszolok:

Ámitni hogy ha kába olvasót
Akarsz, te álszent, jéghideg beszéded
Mézébe önts kissé kevésb epét,
Irigy dagályod hangja edesebb
Legyen; takard el jobban arczodat
Erény majom . . . . .

Enyhíteni tudta e méh a virágból
Szitt méze által a fulánk okozta
Fájdalmakat; de a midőn kajánul
S gyáván otromba dongó áll elő,
Mely él a roszbul melyet tön vala,
És árt, a nélkül hogy használni tudna:
Az ilyen gögös férget, mely fülünk'
Fárasztja csak, s melly sérti a szemet
Kedvvel tiporjuk porba a szegényt.

Kecskekkellő 1872, Január 28.

A. B.

Czégbejegyzett kereskedő és m. k.
postamester.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(kótsas-utca 24. sz.)